

מ"ת 70315/11/18 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו מדיגם

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 70315-11-18 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם (עציר)

בפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י עו"ד אייל זיכרמן

נגד

אברהם אבו מדיגם (עציר)

המשיב

ע"י ב"כ עוה"ד יהונתן קמיל

החלטה

כללי

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום, המייחס לו ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**).
2. בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חסד"פ מעצרים**) בקשה למעצר עד תום ההליכים נבחנת בשלושה שלבים. בשלב הראשון, שאלת קיומן של ראיות לכאורה. בשלב השני, קיומה של עילת מעצר. לבסוף יש לבחון אם ניתן להשיג מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירות הנאשם פחותה, כמצוות סעיף 21(ב)(1) ל-**חסד"פ מעצרים**.
3. בא כוח המשיב טען לכרסום בראיות, אשר יש בו כדי להשליך על עוצמת עילת המעצר. טענת בא כוח המשיב התמקדה בסוגיית החיפוש בשלושה עיקרים: האחד, שתפיסת הנשק נעשתה במקום שהינו מחוץ למקום שנקבע בצו, קרי החיפוש נעשה מחוץ למקום שנקבע בצו; השני, שהחיפוש לא נערך בנוכחות שני עדים; והשלישי שנעשה שימוש לא חוקי בכח בעת הכניסה למקום בו נתפס הנשק.

צו החיפוש

4. בצ"ח 34048-11-18 מיום 15.11.18 נקבעו על ידי כב' השופט צבי פורר מקום החיפוש ותנאיו (להלן: **הצו**). בצו נקבע כי החיפוש יערך בבית המשיב, שהוגדר כבית מס' 54 בשכונה 8 בעיר רהט (להלן: **בית המשיב**). כב' השופט פורר הורה בצו, שהחיפוש יערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, בכפוף להוראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (**מעצר וחיפוש**) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**).

מקום ביצוע החיפוש - האם תואם לצו?

5. מקום ביצוע החיפוש נלמד מהראיות הבאות:
(א) ממסמך שסומן כה', שהינו דו"ח פעולה 87960817 של רס"ר מאיר צרפתי מתאריך 19.11.18 (להלן: **דו"ח צרפתי**) עולה, כי בית המשיב מחולק לשלושה אגפים. באגף הימני מתגורר חליל אבו מדיגם (להלן: **חליל**). באגף השמאלי מתגוררים פתחי אבו מדיגם (להלן: **פתחי**) ואביו

עמוד 1

סלמאן אבו מדיגם (להלן: **סלמאן**). באגף האמצעי מתגוררים המשיב ואחיו מורד אבו מדיגם (להלן: **מורד**);

(ב) ממזכר שסומן ל' של רס"ר חן אורן מיום 20.11.18 עולה, כי המשיב טען בפני חוקריו שכל המתחם הוא שלו וכבעל המתחם - המשיב אחראי על כל המתחם ועל כל מה שיש במתחם;

(ג) מסמך שסומן עג' ובו צילומי בית המשיב ורישומים בעט אדום של רס"ר חן אורן מיום 27.11.18 מלמד שאכן בית המשיב הינו מתחם מגורים אחד, המאחד מגורים של מספר משפחות, עד כי למסתכל מהצד ייתכן שיהיה קושי להפריד בין המבנים השונים.

(ד) הנשק, התחמושת והאביזרים נמצאו בשני מקומות:

(1) באגף בו מתגורר המשיב נתפסו כלי ניקוי נשק וכדור 9 מ"מ, כפי שעולה מדו"ח הפעולה של רס"מ אבוהרון רוני מספר 87960079 (להלן: **דו"פ אבוהרון**) וכן מדו"ח פעולה מספר 87959984 של רס"ל אברהם מלקו (להלן: **דו"פ מלקו**) ומסמך כד' - דו"ח פעולה מספר 87960282 של רש"ט עמר אלעד (להלן: **דו"פ עמר**);

(2) באגף בו מתגורר פתחי, בארון בגדים בחדר שהיה נעול נתפסו אקדח, 3 מחסניות (אחת ריקה, אחת עם 11 כדורים ואחת עם כדור 1), חבילה ובה 16 כדורי אקדח 9 מ"מ, כפפות בצבע שחור, רעלה לפנינים ואפוד מגן בצבע כחול, שעליו כיתוב "משטרה" בצבע לבן. (ראו דו"פ צרפתי, מסמך פ' - דו"ח תפיסה וסימון רם אידל, מסמך פא' - זכ"ד תפיסה וסימון אדיב יפת). בנוסף נתפס גם כסף מזומן, שאינו מעניינו להליך זה.

6. מהראיות עולה כי החיפוש התבצע בבית 54, אשר בשכונה 8 בעיר רהט - הוא בית המשיב, שאף ציין זאת בעצמו - ומשכך מקום החיפוש ומקום תפיסת הנשק והתחמושת כמפורט בסעיף 5.ד) לעיל תואמים הקבוע בצו. כך, לכאורה - בהתאם לרף הראייתי הנדרש לשלב המעצר עד תום ההליכים [ראו בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (להלן: **הלכת זאדה**) וכל הפסיקה המאזכרת הלכת זאדה] - החיפוש התבצע בהתאם למקום שצוין לצו ומבחינה זו תפיסת הנשק והתחמושת נעשו כדין.

האם החיפוש נערך בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים, בכפוף לסעיף 26 לפסד"פ?

7. מדו"פ צרפתי עולה כי חליל, סלמאן ומורד הסכימו להיות עדים לחיפוש. דברים אלו עולים גם מדו"חות פעולה נוספים, ראו לדוגמא מסמך כג' - דו"ח פעולה של רס"ר אלמוג אסרף (להלן: **דו"פ אסרף**). קרי, לרשות המשטרה עמדו שלושה עדים שהיו נכונים להיות עד לחיפוש שנערך בבית המשיב, אשר בהתאם לקביעתי בסעיף 5 לעיל, כולל המתחם כולו על כל אגפיו וחלקיו.

8. בא כוח המשיב טוען כי החיפוש לא נערך בנוכחות שני עדים לאורך כל החיפוש ובכל אגפי הבית. לטעמי אין מקום בשלב הראיות לכאורה להידרש לשאלה הפרשנית משפטית, האם ביצוע חיפוש בנוכחות 3 עדים, באופן המתואר בדו"פ אבוהרון - קרי שהכוח התפצל לשלושה ולכל שליש מהכוח התלווה אחד מהעדים - עונה על תנאי הצו. כאן המקום להזכיר כי בצו נקבע שהוא כפוף להוראות סעיף 26 לפסד"פ, לפיהן על חיפוש להיערך בפני שני עדים שאינם שוטרים "**זולת אם הנסיבות והדחיפות אינם מאפשרים זאת**". ייתכן כי המותב שידון בתיק יקבע כי ביצוע החיפוש באופן שנעשה לא עונה לדרישות הדין כטענת ב"כ המשיב - אולם בהחלט יתכן שתתקבל הטענה, כי רמת הדחיפות שבאיתור נשק, בהתחשב במבנה המתחם, כמות השוטרים וסד הזמנים

שעמד לרשותם - הצדיקו חריגה מהחובה לבצע החיפוש כולו, כל העת, בנוכחות שני עדים.

הפריצה לאגף מגוריו של פתחי והשלכותיה על חוקיות החיפוש

9. טענתו האחרונה של בא כוח המשיב התייחסה לפריצת כוח המשטרה לאגף מגוריו של פתחי - פריצה שלטענת בא כוח המשיב השוטרים עצמם ידעו כי היא לא חוקית ולכן ביקשו הסכמת אחד העדים לביצועה. בנקודה זו הדין עם המאשימה, שכן מהראיות עולה כי השוטרים ביקשו לברר האם ניתן לקבל המפתח לחלקים הנעולים באגף מגוריו של פתחי ואף ביקשו מפתחי להגיע על מנת לפתוח חדרים אלו באגף (ראו לדוגמא דו"פ אסרף, בו צוין כי שוחח עם פתחי בשעה 13:30). רק כשעה וחצי לאחר ששוחחו עם פתחי, לאחר שסיימו לבצע חיפוש בכל המתחם, כאשר ניתן זמן סביר לפתחי להביא מפתח - פרצו השוטרים את הדלת (ראו דו"פ אבוהרון ודו"פ צרפתי). לכאורה, על פי הנסיבות, לא היה מנוס מפריצת החדרים הנעולים באגף מגוריו של פתחי, באופן ובזמן שאלו נעשו ולמטרה שלשמה נעשו.

השלכות הפגמים הנטענים על קיומן של ראיות לכאורה

10. בשים לב לכך שדוקטרינת "פירות העץ המורעל" לא הובאה במלואה לשיטת המשפט הישראלית [ראו והשוו ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי**, פ"ד סא(1) 461, 529-530 - להלן **הלכת יששכרוב** וההחלטות ופסקי הדין המאזכרים את **הלכת יששכרוב**] - ספק רב אם אי-החוקיות הנטען יביא לפסילת הראיות בתיק העיקרי [ראו והשוו פסקה ח' להחלטת כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין ב-בש"פ 1636/13 **ארטיט קאניאוונג נ' מדינת ישראל** (24.3.13) (להלן: **ענין קאניאוונג**)].

11. זאת ועוד, בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית, בעצם השגתה של ראיה שלא כדין אין די כדי להביא באופן "אוטומטי" לפסילתה. על המותב שידון בתיק העיקרי יהיה לערוך איזון בין הערכים המתנגשים בתיק זה, עוצמת ואופי הפגיעה בזכות להליך הוגן כתוצאה מקבלת הראיות (הנשק והתחמושת, כמו גם האביזרים הנוספים) אל מול חומרת העבירה והאינטרס הציבורי שבמיגור הפשע וגילוי האמת. המותב שידון בתיק העיקרי ייקבע האם יש מקום לפסול הראיות שנתפסו [ראו והשוו סעיף 34 לפסק דינה של כב' הנשיאה (בדימוס) בייניש ב-רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (6.3.12) - להלן **הלכת בן חיים** ופסקי הדין וההחלטות המאזכרים את **הלכת בן חיים**]. כך לדוגמא קבע כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בפסקה ט' להחלטה ב-בש"פ 9745/11 **נימר בואב נ' מדינת ישראל** (15.1.2012) (להלן: **ענין בואב**), כי התשתית הראייתית לא נפגמה חרף העובדה שהחיפוש נעשה שלא בנוכחות שני עדים.

12. גם לו הייתי נכונה לקבועה קיומם של פגמים בחיפוש - אין די בעוצמת הפגמים הנטענים כדי להביא מניה ובניה לשחרור המשיב, בהתחשב באיזון מובהק אל מול האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו בנסיבות המקרה [ראו והשוו להחלטות כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין ב-**ענין קאניאוונג** - פסקאות ט' ו-י' וב-**ענין בואב** - פסקה ט'].
ט']

13. לסיכום, גם אילו סברתי שהופרה זכות של המשיב - ועל פני הדברים לא מצאתי שיש לקבוע זאת באופן חד משמעי - לא מצאתי כי מדובר בהפרה המצדיקה שחרור המשיב, באיזון שבין עוצמת הפגם לכאורה לבין השיקולים שתומכים בהמשך מעצרו של המשיב - ידם של האחרונים על העליונה; בסופו של החיפוש נמצאו אקדח CZ, 3 מחסניות לאקדח, 28 כדורי אקדח, אותם החזיק המשיב בתיק, יחד עם כפפות שחורות, כובע גרב, נרתיק לאקדח, ערכת ניקוי לנשק ואפוד עם כיתוב "משטרה" - כפי שעולה בין היתר ממסמך ה' (דו"ח

מז"פ והתמונות המצורפות). מדובר בעבירה של החזקת נשק ותחמושת אשר נמצאת ברף הגבוה של העבירות. זאת ועוד, ממסמך נד' (חוות דעת מומחה) עולה כי מדובר באקדח שנעשה בו שימוש לפחות בשני אירועים הידועים למשטרה. אומנם נכונה טענת בא כוח המשיב כי מדובר באירועים משנת 2014, עת היה המשיב נער כבן 16 - אך אין בכך כדי להפחית מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת מהחזקת האקדח, וודאי בנסיבות שבהן הוחזק. רוצה לומר, כי אין בעוצמת הפגם הנטען כדי להביא לשחרור המשיב, בהתחשב באיזון מובהק אל מול האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו בנסיבות המקרה.

14. לכל אלו יש להוסיף את העובדה שהמשיב הודה בחקירתו בהחזקת הנשק, התחמושת והאביזרים הנוספים - אולם טען כי מצא אותם. כאן המקום אף להדגיש כי המשיב סיפר בהודאתו כיצד נכנס לביתו של פתחי, תוך שעבר מעל גדר ועלה על הגג של חליל, קרי מדובר בהסתרה מכוונת ומתוכננת מראש וכל זאת על מנת שאחרים לא יראו אותו עושה זאת.

אשר על כן מצאתי שקיימות ראיות לכאורה נגד המשיב ואין בראיות אלו חולשה.

עילת מעצר

15. בא כוח המשיב לא חלק על כך שעבירת הנשק מקימה עילת מעצר סטטוטורית - אולם טען שלזכותו של המשיב יש לזקוף את העובדה שהסגיר עצמו מיד לאחר החיפוש בביתו, העדר עבר פלילי והעדר אינדיקציה להחזקת הנשק לצורך ביצוע עבירה פלילית, סכסוך או הגנה עצמית. בא כוח המשיב הגיש לעיוני אסופה של 13 החלטות, רובן מבתי משפט שלום ברחבי הארץ, בהן הורו בתי המשפט על שחרור משיבים בנסיבות דומות ואף חמורות מאלו שלפניי. משכך, עתר בא כוח המשיב לשחרורו בפיקוח שבעה ערבים נעדרי עבר פלילי, הפקדה משמעותית וערבויות הולמות.

אסופת ההחלטות סומנה על ידי במספרים על פי הסדר שנכרכו באסופה ולהלן תמציתן:

א) מ"ת (שלום-ת"א) 58010-07-18 **מדינת ישראל נ' אבו גאלי** (6.9.18) - המשיב הואשם בהחזקת אקדח ובו מחסנית טעונה. בשונה מהמקרה שלפני, קבע כב' הש' פרי כי בתיק קיימת חולשה בראיות ומשכך הורה על שחרור ללא תסקיר, חרף עבר פלילי של המשיב, שכלל מאסרים;

ב) מ"ת (שלום-ב"ש) 67296-01-17 **מדינת ישראל נ' ראשד עמרני** (12.2.17) - המשיב הואשם בהחזקת אקדח גנוב, טעון במחסנית ובה כדורים. בשונה מהמקרה שלפני, קבעה כב' הש' הבכירה שטרית כי מדובר במדרג נמוך של עבירות בנשק, שכן נראה כי המשיב החזיק בנשק למטרות ציד - נסיבות החזקת הנשק בתיק שלפני שונות לחלוטין, בהינתן האביזרים שהוחזקו יחד עמו. עברו של המשיב שם היה ישן ולא רלוונטי ומשכך הורה בימ"ש על שחרור לחלופה ללא תסקיר.

ג) מ"ת (שלום-ראשל"צ) 33461-03-17 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** (2.4.17) - המשיב הואשם בהחזקת אקדח ובו מחסנית ריקה וכן 32 כדורים ו-3 תרמילים, בנסיבות השונות מהנסיבות בתיק שלפני. בית המשפט המחוזי מרכז הורה על בחינת חלופת מעצר בשל החשש כי התסקיר לא יהיה מוכן במועד לאור חג הפסח. המשיב אדם נורמטיבי וכך גם ששת מפקחיו מהם התרשם כב' השופט איל כהן, אשר הורה על שחרור המשיב.

ד) מ"ת (שלום-ב"ש) 37786-05-16 **מדינת ישראל נ' אסד** (24.5.16) - המשיב הואשם בהחזקת אדח עם מחסנית ותחמושת. נסיבות החזקת הנשק ונתונתיו של המשיב שם שונים מאלו של המשיב שלפני. המשיב הודה, שתף פעולה עם השוטרים, נעדר עבר פלילי, שירת בצה"ל ועבד שנים כמאבטח וככזה בעל רישיון הלחזיק באקדח - משכך קבעה כב' הש' שטרית כי מידת מסוכנותו נמוכה ולכן ניתן להורות על שחרורו אף ללא תסקיר.

(ה) מ"ת (מחוזי מרכז-לוד) 40524-03-16 **מדינת ישראל נ' שעבאן** (3.4.16) - המשיב הואשם בנשיאת והובלת נשק וירי באזור מגורים. הדיון התקיים בעת שביתת הפרקליטים. בשונה מהתיק שלפני, נקבע כי קיימת חולשת מה במארג הראייתי, גם בשל אי תפיסת הנשק. חולשה זו לצד נסיבותיו של המשיב, לרבות עבר ישן ולא רלוונטי והעובדה שמנהל עסק, שלמעצרו יש השפעה מזיקה עליו והחלטת בית המשפט כי מדובר באירוע המצוי ברף חומרה לא גבוה - הובילו למסקנה כי יש מקום להורות על שחרורו.

(ו) מ"ת (מחוזי-חיפה) 13162-08-15 **מדינת ישראל נ' עמאש** (9.8.15) - המשיב הואשם בהחזקת נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק כשמדובר באקדח ומחסנית. בית המשפט מצא, כי מאחר שמדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, ובהתחשב כי בנסיבות התיק רמת המסוכנות ניתנת לאיון בחלופה ראויה ומשכך הורה על שחרור המשיב לחלופה שהוצעה.

(ז) מ"ת (שלום-עכו) 61325-02-15 **מדינת ישראל נ' ראפע** (3.3.15) - המשיב הואשם בהחזקה ונשיאת אקדח טעון במחסנית ריקה. בימ"ש מצא כי מאחר שמדובר בצעיר, נעדר עבר פלילי שהודה במיוחס לו ובכך יש להשליך על עוצמת המסוכנות והחשש משיבוש והימלטות מהדין - הורתה כב' השופטת זכריה על שחרור המשיב לחלופה.

(ח) מ"ת (שלום-ת"א) 51315-10-14 **מדינת ישראל נ' טנצר** - כב' השופטת תבור הורתה על שחרור המשיב שהואשם בהחזקת אקדח בתנאים. תיק זה לא צורף לאסמכתאות ומשכך אין ביכולתי לקבוע האם עניינו של המשיב שם זהה לעניינו של המשיב שלפני.

(ט) מ"ת (שלום-עכו) 31142-08-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (27.8.14) - המשיב הואשם בהחזקת אקדח, מחסניות וכדורים, שנתפסו בצו חיפוש. כב' השופט בכר קבע כי העדר עבר פלילי מחליש גודל הסיכון מהמשיב ומשכך מצא להורות על שחרורו לחלופה.

(י) מ"ת (מחוזי-ב"ש) 631-02-12 **מדינת ישראל נ' נבארי ואלנבארי** (9.2.12) - הואשמו המשיבים בנשיאה והובלה של אקדח ובו מחסנית, יחד עם אחרים. בניגוד לתיק שלפני, הרי בעניינם של נבארי ואלנבארי קבע כב' השופט אבו טהה כי התשתית חלקית וחסרה וכי קיים בה "כרסום משמעותי" בעיקר ככל שהדברים נוגעים לנשיאה ולהובלה של האקדח והמחסנית. משכך מצא כב' הש' אבו טהה להורות על שחרור השיבים לחלופה.

(יא) מ"ת (מחוזי-חיפה) 2859-11-11 **מדינת ישראל נ' עודה** (3.11.11) - הורה בית המשפט על הפניית המשיב, אשר הואשם בנשיאת נשק ותחמושת, לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו. כב' השופט (כתוארו אז) שפירא קבע כי בהינתן נתוניו של המשיב שם, לרבות העדר עבר ונסיבות ביצוע העבירות ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופה.

(יב) מ"ת (שלום-ב"ש) 14534-10-10 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (7.10.10) - כב' הש' בית אור הורתה על שחרור המשיב, שהואשם בהחזקת אקדח ומחסנית, בשל נסיבותיו והתרשמותה מהערבים שהוצעו, שיכולים לאיין מסוכנות המשיב.

(יג) בש"פ 1611/09 **מדינת ישראל נ' אבו קיעאן** (26.2.09) - כב' השופטת (כתוארה אז) חיות דחתה ערר על החלטת כב' השופט (כתוארו אז) ביתן לדחות ערר על החלטת כב' השופט (כתוארו אז) שפסר, אשר הורה על שחרור המשיב, שהואשם בהחזקת נשק. בית משפט שלום קבע כי אין ראיות הקושרות החזקת הנשק לביצוע מעשים המיועדים לפגיעה בביטחון המדינה והציבור או לביצוע עבירה פלילית ספציפית.

16. בא כוח המבקשת עמד על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בא כוח המבקשת הפנה להחלטה ב-עמ"ת 47662-11-18 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי**, בו הורה כב' השופט חזק על מעצר המשיב עד תום ההליכים

בנסיבות דומות, תוך הפניה לבש"פ 10028/03 **אלקריף נ' מ"**, פ"ד נח(2), 577 (להלן: **ענין אלקריף**). ב-
ענין אלקריף הועמד העורר לדין בבית משפט השלום, בעבירות החזקת נשק ורכוש חשוד כגנוב ונסיון לעבור
עבירות אלו - ומשכך דומה עניינו לענין המשיב שלפני. כב' הש' טירקל קבע בסעיף 4 (עמוד 582, מול אותיות
ב'-ג') הדברים הבאים, היפים גם לעניינו:

**"לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, באה עבירה בנשק בגדר
'עבירת בטחון' המקימה עילת מעצר עצמאית. לא זאת בלבד, אלא שבדרך-כלל
יש לראות בעוברי עבירות כאלה כמי שמסכנים את הציבור. בעילת המעצר
שמקימה עבירה בנשק כרוכה אפוא, כפן נוסף שלה, גם העילה של מסוכנות, לפי
סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. שתי עילות אלה, כאשר הן כרוכות יחד,
מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ורק במקרים חריגים ומיוחדים ניתן להשיג את
מטרת המעצר על דרך של חלופה ... במקום אחר הוספתי ואמרתי כי 'על מחזיק
הנשק המבקש לפדות עצמו מן הכליאה להביא טעמים כבדי משקל שיצדיקו
חלופה למעצר', שאם לא כן "נשאר החטאת רובץ לפתחו..."**

17. תנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר מעוצמת הראיות ומעצמת עילת המעצר, בהתחשב בשיקולים
רבים **"אין מדובר בנוסחה מתמטית, כל מקרה הוא 'תפירה ידנית'"** והתוצאה היא נגזרת מנסיבותיו
הייחודיות של העושה ושל המעשה [ראו סעיפים 5-6 להחלטת כב' הש' עמית בבש"פ 5564/11 **פלוני נ'
מדינת ישראל** (8.8.2011) (להלן: **ענין פלוני**) והאסמכתאות שם וכן פסיקה מאוחרת שאזכרה את **ענין
פלוני**].

18. סוף דבר, לאחר ששקלתי מכלול השיקולים הרלוונטיים בתיק זה, לרבות האינטרס שביסוד המעצר בעבירות
נשק בכלל ובנסיבותיו של תיק זה בפרט אל מול עברו הנקי של המשיב והעובדה שהסגיר עצמו - מצאתי כי יש
מקום בשלב זה, ומבלי להביע עמדה ולו ברמז בשאלת המעצר, מבלי שהדבר יפתח ציפייה אצל המשיב, ועל
מנת שתהא בפני בית המשפט מלוא התמונה בעניינו - להורות על הגשת תסקיר בעניינו של המשיב, שיבחן
אפשרות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

[לקביעה כי יתכנו מקרים בהם עילת המעצר היא כה עוצמתית עד שאין מקום להורות על שחרור, אף בהתקיים
כרסום בראיות ראו והשוו סעיף 4 להחלטת כב' הש' עמית בבש"פ 5564/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.8.2011)
והאסמכתאות שם וכן פסיקה מאוחרת שאזכרה החלטה זו].

אשר על כן, הדיון ידחה למועד שיתואם עם ב"כ המשיב בדיון.

המשיב יישאר במעצר עד מתן החלטה אחרת, ויובא לדיון שיקבע באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ט, 17 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.

